

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

29 tháng 11 năm 2009

Số 73

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoiviet@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoiviet.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Ở đời này tại sao họ thích dùng câu: “Anh yêu Em” ?
- 2) Người đạo lại than khổ thì sao ?
- 3) Bé ít ngủ trong đêm có khổ không ?
- 4) Trọ hành là sao ?
- 5) Bé viết nhiều có mỏi tay hay không ?
- 6) Nạn là gì ?
- 7) Những người tỷ phú, tiền bạc đầy đủ, có thọ nạn không ?
- 8) Nếu tu mà phải thọ nạn thì tu để làm gì ?
- 9) Bé nói ông Tư không xưng danh là sư phụ sao Bé gọi là sư phụ ?
- 10) Mê tín là sao ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 29 tháng 09 năm 1991

1) Hỏi : Ở đời này tại sao họ thích dùng câu: “Anh yêu Em” ?

Đáp : Thưa, câu nói “Anh yêu Em” là sự ầm áp của sự ham muốn cá nhân, cho nên trong một thời gian nào thì lại “Anh ghét Em” nhưng không dám nói ra, sợ đối phương tự tử, vì đối phương bị mất sự nương tựa và ý lại từ lúc ban đầu. Nguyên lý duyên nghiệp của Trời đã sắp đặt, để cho con người có cơ hội ăn năn sám hối mà tu, càng đi sâu càng thấy mình sai và trì trệ, nói một đường làm một ngã, cũng là con người ôm lấy cơ tạng tinh vi của Trời Đất, nhưng mà không biết yêu lấy mình trước hết, lại phát nguyện yêu người khác, sanh ra lo âu, ghen tương đủ chuyện, tạo khổ cho chính mình mà không hay, đến già rồi lại thấy rõ hơn, mấy chục năm lận đận yêu thương mà chẳng đi đến đâu! Hồn via bơ vơ, lồi cuốn bởi tình tiền, khi tỉnh khi mê, đến lúc nhắm mắt chẳng biết được lối nào thoát ra. Còn người tu thiền thì tự dứt khoát mọi việc yêu thương tạm bỏ của đời đời, mà tự lui về thực chất thanh tịnh Từ Bi, mới hưởng được mùi đạo yêu quý thì sẽ không bao giờ bị mất và thay đổi một lòng tin ở đạo thì vạn sự sẽ tốt đẹp và vạn sự sẽ thành trong thanh tịnh.

2) Hỏi : Người đạo lại than khổ thì sao ?

Đáp : Thưa, người đạo mà còn than khổ thì mang tiếng tu mà thiếu tu, cần khổ để tiến thân chứ không cần sướng để ù lì và mê loạn.

3) Hỏi : Bé ít ngủ trong đêm có khổ không ?

Đáp : Thưa, Bé thiền nhiều thì phải bớt ngủ, làm việc hăng say về đạo tâm, Bé mới là con người thật sự biết yêu Bé trong thực hành và ảnh hưởng người kế tiếp. Cứ như vậy mà tiến hóa thì chúng ta sẽ kết thành một biển yêu của Thượng Đế, câu nói “Anh Yêu Em” sẽ biến mất, không còn chuyện dâm tánh cá nhân, mà luôn luôn hướng về quần sanh tiến hóa, tâm thức lúc nào cũng cảm thấy vui và thanh nhẹ, sống trong sự tùy duyên trợ hành.

4) Hỏi : Trợ hành là sao ?

Đáp : Thưa, lúc nào cũng sẵn sàng khai mở nguyên lý sanh tồn cho các giới, có cơ hội tự thức.

5) Hỏi : Bé viết nhiều có mỏi tay hay không ?

Đáp : Thưa, xác phàm đã sống gần bảy chục năm mà còn viết được, Bé rất mừng. Trục nhớ lại, trước kia sự phụ của Bé tức là ông Đỗ Thuận Hậu, muốn viết ra rất nhiều nguyên lý tu học cho người đời, nhưng tay Ngài run, ngược lại Bé rất may mắn, vẫn còn viết được những lời thô thiển cho các bạn đọc chơi và giải trí trong lúc thanh vắng. Con người sống từ lúc có răng cho đến lúc không răng thì đã thấu thập biết bao nhiêu kỷ niệm của trường đời. Cộng với tâm đạo, các bạn càng đọc thì các bạn sẽ thấy, tâm thức của các bạn lại có cơ hội cùng đi với Bé, từ kiến thức này đến kiến thức nọ, vui hòa và giải tiến trong trật tự thanh tịnh và Từ Bi, tham thiền êm nhẹ, bớt lười biếng và sẽ nhận định rõ rệt hơn. Việc mình phải làm cho chính mình, tức là tu học và tiến hóa.

6) Hỏi : Nạn là gì ?

Đáp : Thưa, nạn là một sự việc không thể lường trước được, người tu cũng phải thọ nạn trước khi nhắm mắt, nhẹ hay là nặng đó thôi!

7) Hỏi : Những người tỷ phú, tiền bạc đầy đủ, có thọ nạn không ?

Đáp : Thưa, tiền càng nhiều thì nạn càng nhiều, dồn dập như sóng nhồi vậy!

8) Hỏi : Nếu tu mà phải thọ nạn thì tu để làm gì ?

Đáp : Thưa, người chơn tu thì luôn luôn chấp nhận nạn tai, đức nhịn nhục lại càng được cao hơn hiểu thiên luật thì xác phàm có nghĩa lý gì. Cho nên người chơn tu ra đi rất sáng suốt và nhẹ nhàng, lúc sống phần hồn đi được thì lúc chết chẳng có lo âu.

9) Hỏi : Bé nói ông Tư không xưng danh là sư phụ sao Bé gọi là sư phụ ? Đáp : Thưa, ông Tư lúc nào cũng khiêm nhường, nhưng trong tâm của Bé đời đời tôn kính người là sư phụ kính yêu của Bé, cũng là bạn đồng hành không chấp nhận sự mê tín dị đoan.	10) Hỏi : Mê tín là sao ? Đáp : Thưa, mê tín là nói cái có mà đành quên cái không, vạn sự khởi đầu bởi nhút không, cứ thức trong không mà tu tiến thì mọi việc sẽ được yên vui.
---	---

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Huyền Cơ Tạo Hóa

Huyền cơ tạo hóa quy Nhơn lực
Sắc giới quân cai, tiến giải tuần
Minh cảm chơn tâm phần chánh pháp
Luật thông trí triển hợp Nhơn quần

Huyền cơ tạo hóa quy Nhơn luật: Bây giờ chúng ta mọi ngời đây đều là huyền cơ của tạo hóa, mà quy Nhơn lực thành ra sống ở thế gian trong cái trần trước thế gian quy thành cái luật Nhơn gian, chứ thiệt ra căn bản nó là huyền cơ của tạo hóa, thượng trung hạ đầy đủ sáng suốt.

Sắc giới quân cai tiến giải tuần: Sắc giới từ ngọc trung thiên thế giới, Ngọc Hoàng Thượng Đế quân cai. Tiến giải tuần, tùy theo cái nghiệp quả của mỗi người ứng dụng để tiến giải.

Minh cảm chơn tâm phần chánh pháp: Khi mà chúng ta đã đụng chạm nhiều rồi thì chúng ta thấy chơn tâm của chúng ta là phần chánh pháp, chỉ có sự sáng suốt là mới đạt tới chánh pháp.

Luật thông trí triển hợp Nhơn quần: Luật trời sự công bằng quy định của luật trời mà thông rồi thì cái trí của chúng ta phát triển hợp Nhơn quần lúc đó chúng ta ở ngay trong chơn lý, sống thấy thể xác con người thế gian, mà hiểu được huyền cơ rồi chúng ta nằm ngay trong chơn lý để mà sống không còn thắc mắc nữa.

Nhơn quần tiến giải tự phân
Phân cao, phân thấp, phân gần, phân xa

Ở thế gian thì vậy, nó chia cấp bậc đủ thứ hết nhưng mà rốt cuộc, như hồi nãy tôi bước vào đây mới có một thời.

Chung quy nguyên bốn sẵn đã
Tâm ta chơn pháp là nhà hóa sanh

Đó, khi mà đụng chạm này kia kia nọ rồi, rốt cuộc nó cũng chung quy nguyên bốn sẵn đã, nó chỉ có một cái đường lối sáng suốt.

Tâm ta chơn pháp: Tâm ta là cái chơn pháp là nhà hóa sanh muốn biến chế cái gì cũng có thể được hết. Không có khối óc không ai nhìn nhận cái gì hết, nhưng mà có khối óc rồi nó sẽ đi trong cái định luật hóa hóa sanh sanh tiến hóa mãi mãi.

Tu thời hướng thượng cảm thanh
Điển thông vạn nẻo tự hành tiến thanh

Tu thời hướng thượng cảm thanh: Minh tu, tại sao mình tu? Mình ở trong cái chỗ bức bối đen tối, chính mình đã làm cho mình đen tối. Mình có ngũ tạng, mình có ngũ giới đàng hoàng mà mình không biết sửa chữa để tiến hóa, rồi mình làm càng ngày càng bít bùng, nó bức. Đó, bây giờ chúng ta tu phải hướng thượng mở bộ đầu, nó mới cảm thanh.

Điển thông vạn nẻo, lúc đó bên bộ đầu xuất phát được thì ở trong này nó cũng tiến lên vạn nẻo, sự lộ bích ở bên trong nó sẽ tiến giải lên thì tự hành tiến thanh, chúng ta tiến tới cái nơi thanh, càng thanh cực thanh cực tịnh thì đó là cái cảnh thoát luân hồi.

Minh tâm giác tánh thừa hành
Chơn như tự toại trở thành chơn như

Minh tâm giác tánh thừa hành: Khi mà chúng ta hiểu được cái chỗ đó là cái hương đăng sáng suốt và sửa chữa được những cái tánh tham ô của chúng ta tiến càng ngày càng tiến càng thừa hành càng tiến giải chơn như tự tại. Trở về với cái ghế an tọa căn bản. Cho nên, tôi đã nói rồi các bạn có thể ngồi thanh tịnh, hỏi cái phần hồn, ai nuôi nấng cái sự sáng suốt này mà nó được ấm cúng trong cái cơ thể này thì cái phần hồn nói rằng, cái tiểu thiên địa này cái bản thể. Rồi hỏi cái tiểu thiên địa này, chớ ai nuôi anh mà anh nuôi phần hồn, nó nói càn khôn vũ trụ. Rồi hỏi càn khôn vũ trụ rồi ai nuôi đây, nó nói hào quang không động hóa sanh muôn loài. Đó, bây giờ chúng ta biết cái đường lối rõ ràng thì chúng ta ngồi ở đây với cái càn khôn vũ trụ sáng suốt to lớn chứ không phải eo hẹp, chớ đừng nói ta là chút xíu, không đâu. Nếu mà chúng ta mở ra thì chúng ta là càn khôn vũ trụ, mà chúng ta không chịu mở ra thì chúng ta không có hòa đồng với càn khôn vũ trụ thì cái trí ta càng ngày càng thấp, mà cái trí thấp thì nó dung dưỡng ở trong cái hạ trí, trong cái hạ trí là nó trở về cái sân hận, tạo ra điều xấu cho mình và cho tất cả mọi người. Đó, còn cái đăng này nó minh tâm giác tánh thừa hành rồi, chơn như tự tại trở thành chơn như, nó an tọa rồi, nó thấy rồi, nó thấy cái huyền năng của tạo hóa và huyền năng sẵn có của nó là chủ nhơn ông của bản thể. Nó là một phần hào quang tuy nhỏ hẹp nhưng mà nó gắng tu, nó tiến lên, nó hòa đồng với đại vũ trụ, nó trở về đại hồn, nó trở về sự sáng suốt vô cực vô biên chớ không phải eo hẹp đâu.

Hòa đồng thể cảnh khóc cười
Người minh chơn lý, người người cảm minh

Đó, khi mà trở về chơn như rồi thì nó hòa đồng thể cảnh khóc cười, khóc cười nó thấy nó rõ ràng hết trội.
Người minh chơn lý, người người cảm minh: Nó hiểu hết cái sự khóc, nguyên lý của khóc, nguyên lý của cười thì nó nằm ngay trong chơn lý.

Chưa thông cảm thấy bức mình
Gắng tu lại thấy quy hình chơn như

Đó, cũng nhiều bạn bây giờ đang thắc mắc lắm, nếu tôi tu theo pháp lý này hình như là người đó tu cho tôi, tu cho ông Tám, những người còn nuôi những cái sân tánh mà nói những cái điều đó không là bất chánh. Bởi vì khi mình ý thức được, mình bước vào đây mình tu là mình lựa cái chơn lý, mình lựa cái con đường để tự sửa mình. Mà nhiều người còn nói “*Ồi! Chu choa tôi theo ông Tám*”, đâu có phải theo ông Tám, các bạn không phải theo ông Tám, tôi đã xác nhận nhiều lần rồi, các bạn tu theo cái pháp này rồi là các bạn có sự sáng suốt của các bạn và tìm hiểu cái sáng suốt đó do bạn phát triển sự sáng suốt, nó mới tiến tới cái cộng đồng càn khôn vũ trụ và nó giúp ích cho muôn loài, chớ còn nếu theo ông Tám, ông Tám làm được bao nhiêu việc, một mình ông Tám không có làm được bao nhiêu việc hết.

Cho nên chúng ta mỗi người phải trở về vị trí căn bản của chúng ta không nên ý lại. Tôi đã nói rồi không nên cầu xin nhưng mà các bạn tu nhiều bạn cũng vẫn còn rất tham lam, tu cũng lợi dụng tu, tham lam trong cái tu, rồi đâm ra hoang mang chậm tiến, chớ sự thật cái đường lối của chúng ta là tự mở để tự tiến. Các bạn tiến các bạn thấy không, một giáo sư ở thế gian dạy một sinh viên hay dạy một học sinh cũng vậy muốn người đó phải giỏi, không muốn người đó dở hơn mình, giỏi hơn mình thì mình còn quý nữa. Nhưng mà ở thế gian này họ chỉ có ý lại thôi, nhờ ông Tám độ, cái đó là cái vô lý, mình phải cố gắng tu, người ta đưa chìa khóa mình từ đời qua đạo, mở cái nội tâm nội tạng mình, soi hồn, pháp luân, thiên định, chỉ cái pháp này cho mình học mình trở về mà mình pha cái pháp khác vô rồi ma nhập làm lung tung hết, làm cho con người nó khủng khiếp điên điên trí. Đó là do ai? Là do tự cái người hành giả thiếu phân minh, không chịu ý thức rõ ràng để tu, rồi nó phải gặp những cái nghiệp quả tai hại đau khổ ở sau, rồi đổ thừa tầm bậy tầm bạ. Chớ đăng này chúng ta đã nói rõ cái pháp này, ông tu ông đắc, bà tu bà đắc. Người nào không có thực tâm tu không nên nói chuyện là tôi tu vô vi rồi mang họa chớ không có ích gì.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 14/08/1977)

Vườn Thơ Bạn Đạo

MƯỜI ĐIỀU TÂM NIỆM

(Của Pháp lý Vô Vi – Ôn lại)

Mười Điều Tâm Niệm khắc ghi :
Một là Nhịn Nhục, thực thi **Mẫn Cần**
Hai là Dứt Khoát lảng nhăng
Thất Tình Lục Dục phải cần lánh xa
Ba là hỉ xả Thứ Tha
Cùng nhau xây dựng chan hòa **Yêu Thương**
Bốn là giới giẩn đảm đương
Tối Đa Phục Vụ tha phương xa gần
Năm là Bồ Thí Vị Tha
Ban vui cứu khổ góp phần quả công
Sáu là Đối Đãi Thực Lòng
Kính nhường **Lễ Độ** từ trong ra ngoài
Bảy là Sống Tạm góp tài
Cứu Đời đau khổ chẳng nài khó khăn
Tám truy cho rõ Lễ Hằng
Giữ Tâm Thanh Tịnh trước ngàn cam go
Chín trì **Lục Tự Di Đà**
Quên mình **Thường Niệm** thăng hoa nhiệm mầu
Mười minh chân lý cao sâu
Hoà Tan Trong Khổ Mưu Cầu Thức Tâm
Mười điều Tâm Pháp diệu thâm
Dầy công tự đặt thoát mầu tử sinh
Người tu gắng giữ định ninh
An vui thọ hưởng Thiên Tình Cha ban.

TD. Phú Nhuận, 17-09-2003
Thiền Tâm

TỰ ĐỘ

Hạ thủ có Thầy mới dễ tu
Nếu không chẳng khác gặp bọ mù
Dễ dành nhân thân là tự cứu
Khẩu thuyết phải nhờ dẫn luyện tu
“Bàn bạc” kể bên càng tiến hóa
Không hành tuân thủ trí còn ngu
Mặt tươi mắt sáng đầu minh chứng?
Tịnh định được rồi tuyên tự tu.

TPHCM, 23-11-2009
Minh Nghĩa

ĐỊNH PHÂN

Thương Thầy cố gắng đêm ngày
Hành sao điển chuyển mở khai đỉnh đầu
Ngồi thiền tiếp điển nhiệm mầu
Trời ban thanh điển cơ cầu huyền vi
Tu hành quyết chí dự thi
Khai thông kinh mạch tự đi Thiên Đàng
Sớm ngày đáo hội đạo tràng
Cùng chung Thầy Tổ khai đàn trợ duyên
Ai ơi thức tỉnh tham thiền
Ai ai cũng có cửu huyền tổ tiên
Cha Trời khai sáng huyền thiêng
Năm quyền sanh tử khai triển toàn cầu
Ai mà thấu hiểu cơ mầu
Toàn năng Thượng Đế ban đầu định phân
Nguyên linh biến hóa hai phần
Phân thanh dương khí hạ tầng khí âm
Sanh ra tứ tượng thậm thâm
Hữu vi sắc tướng dương âm rõ ràng
Trời sanh vạn vật vô an
Tre tàn măng mọc vén màn thiên cơ
Tập tành nói pháp ngăn ngừa
Biết sao nói vậy đến giờ công phu
Pháp môn hít thở giải mù
Làm thơ mở trí tự tu sinh tồn.

Sài Gòn, 23-11-2009
Minh Vô Vi

HỒN NHIÊN

Thơ đạo tập tành, dễ đổi thay
Cố tình trời buộc tu hằng ngày
Đêm thiền luyện đạo xong rồi ngủ
Tĩnh thức hành thiền kiến Phật lai
Hành thuyết đi đôi vậy mới đạt
Tu hành chánh pháp tự hành khai
Đạo mầu Cha chuyển hành gương mầu
Sống đạo năng hành chẳng thuyết sai.

Sài Gòn, 23-11-2009
Minh Vô Vi

MỘT MỐI GIỀNG

Cảm thức hồn nhiên một mối giềng,
Nhấn hòa vì quý giấc mơ liên.
Đổi trao học hỏi qua thư bút,
Ngộ giác triền miên để học xuyên.
Chung hướng đạo tâm một mối giềng.
Đạo đời học hỏi phải thường xuyên.
Buông bỏ sân si đồng thanh nhẹ,
Hỉ xả từ bi đạt cảnh tiên.
Luận thuyết cho nhau một mối giềng.
Nhớ lời thầy tổ đã thường khuyên,
Phá mê phá chấp học mau tiến.
Buông bỏ tâm không tự giác yên.
Trời đất bao la một mối giềng
Kiếp sống vô thường học trước tiên
Thiên định buông không học thực tế
Di Lạc hồn nhiên hòa cảm thiên.

Cà Mau, 17-11-09
Văn Phong

HÀNH TRÌNH VỀ QUÊ

Việc đời việc đạo chẳng hề lời
Im lặng thâm tu niệm chẳng rời
Nhíp ý gìn tâm không dấy động
A Di Đà Phật sáng chiều mới.
Không mê không chấp vững tâm thiền
Ráng giữ quân bình thoát đảo điên
Ánh sáng Phật Trời luôn tiếp dẫn
Phép màu huyền bí trợ tiên duyên
Thiền Tông phương tiện truy nguồn cội
Pháp Lý thuyền hành đáo cỡi Thiên
An trụ Soi Hồn khai bách hội
Pháp luân Thường chuyển tổ cơ huyền
Ép khí chuyển tinh thần trụ đỉnh
Rồng Hoa hội ngộ kiến Thần Tiên.

Dĩ An, 19/11/2009
Thiền Đăng

SỐ 9

Bão kia số 9 hình thành,
Mưa to gió lớn tung hoành khắp nơi.
Thời trời lại đến nữa rồi,
Tạo cho giông bão cho người khổ thân.
Trời cho bài học thức dần,
Cộng đồng chung hưởng hiểu tầm chân minh.
Nghịệp do thượng đế tạo hình,
Thế gian cũng có tận tình ban vui.
Ban vui cứu khổ kịp thời,
Bá gia trăm họ thức thời thật tâm.
Ai ơi còn nhớ tiếng vang,
Lời thầy giảng dạy ta mang suốt đời.
Hiểu thấu học hỏi ở đời,
Từ bi cứu khổ nhớ ơn lời thầy.

Cà Mau, 17-11-09
Văn Phong

SOI HỒN

Trung chính nghiêm minh hiểu chính mình
Những điều thiện ác rõ như in
Vô minh phước họa tạo thành nghiệp
Nhờ pháp soi hồn sáng toả linh

Toả linh thân thức rõ chính mình
Phán xét tội hồn xưa bất minh
Nghiêm luật răn đe thất..., lục tặc
Cảnh đài minh chiếu, chịu làm thỉnh

Làm thỉnh thân phục chủ hồn minh
Chiếu hoá vạn linh hưởng thái bình
Phá cửa sơn đình quy một mối
Thất tình lục dục hoá chơn linh

Chơn linh khai triển hà sa hiện
Tâm định hà đình rõ chính mình
Tròn trịa mô ni liên kiến tạo
Một đường trung đạo tiến vô sinh

Cà mau, 1/7/2009
Phúc Tâm

TRỜI CAO BIỂN RỘNG

Ngắm trời vô tận bao la
Nhìn qua biển rộng bao xa thấy bờ.
Ngắm suy suy ngắm thật khờ,
Ếch nằm đáy giếng ngắm trời như thơ.
Biển kia cũng biết dật thơ,
Ngày đêm sóng vỗ từng giờ bao la.
Trời cao biển rộng bao xa,
Khó mà đo đạc đâu ra thật buồn.
Chuồn chuồn lại kiếp chuồn chuồn
Cũng như đào kép diễn tuồng cho xong.
Bây chừ hiểu thức tầm trông,
Tầm qua chân ngã, tầm trông đời người.
Đến khi bỏ xác kiếp đời,
Hồn nhiên cảm thức hợp thời hoàng nguyên.

Cà Mau, 15-11-09

Văn Phong

ĐỔI THAY

Tu hành mở trí tự mình khai
Tổ ngộ đạo mâu đặng mấy ai ?
Duy vật tâm linh nhân tự chọn
Tâm về chơn chánh thoát trần ai
Cha Trời Mẹ đất trông chờ mãi
Đợi mãi đợi hoài chẳng thấy ai
Học đạo thiếu hành tự khổ ai
Tu hành sớm đạt trở về Ngai.

Sài Gòn, 23-11-2009

Minh Vô Vi

PHƯỚC

Phước đức do tâm của mỗi người
Cuộc đời thiện ác, phước đầy vơi
Tội phước tạo nên qua lời nói
Ánh mắt hiện ra tánh tình đời
Làm phước cho người, ai được nhận ?
Người nhận chính mình, nở đầy phơi
Cơ hội làm phước luôn chờ sẵn
Nhờ giúp thế gian, Phật sáng ngời.

Củ Chi, 15/10/2009

Bá Tùng

TÌNH THƯƠNG

Tình thương chan chứa tình thương
Tình thương sống động, tình thương hợp miền.
Tình thương dự khóa chung thiên,
Tình thương xây dựng mọi miền tâm giao.
Tình thương trao đổi cho nhau,
Tình thương như thể tình thương thuở nào.
Tình thương nhịp sống cơ cầu,
Tình thương tiến hóa nhịp cầu cho nhau.
Tình thương đạo đức phong trào,
Tình thương cao cả cùng đào tâm sâu.
Tình thương nguyên lý thậm sâu,
Tình thương mở rộng, tình thương hợp nguồn.

*Chúc cho tất cả các bạn đạo dự khóa sống chung
hưởng trọn tình thương mà thượng đế tạo ban.*

Cà Mau, 20-11-09

Văn Phong

DỪNG KHÍ

Nói về dừng khí dễ à nha
Nhưng gặp nạn tai bản loạn hà !
Bối rối rồi hòa theo ngoại cảnh
Khổ buồn đâu tưởng tới Di Đà ?
Cả đời động loạn sao gần thể
Nửa phút định tâm lại quá xa
Dừng khí có còn theo lối bước
Trên đường Thiên Quốc tí mù xa.

Phú Nhuận, 22/10/2009

Thiền sinh Phương

BUÔNG BỎ

Vạn duyên buông bỏ hết
Một lòng hướng trời Tây
Hư không có thể hoại
Chí này chẳng đổi thay.

Quảng Ngãi, 10/2009

Trí Huệ - Huỳnh Quang Dung

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 18 tháng 04 năm 1971

Chơn tâm thanh điển thông Thiên Địa
Vượt khỏi muôn ngàn tia trượt điển
Trở ngại chẳng còn nơi giác thể
Tiến theo thâu thập trí không lìa.

Từ đây thấu hiểu bên kia
Bờ sông bãi-ngạn cỏ ria thanh tình
Đủ màu đủ sắc lại xinh
Tiên cô ứng kiến đối tình lễ nghi
Thương tình thanh lịch tự ghi
Cảm thông cởi mở thân thì yên vui
Tiến tu chẳng muốn thụt lùi
Cảnh Tiên thanh đẹp phân mùi giả chơn
Tu theo thanh điển chẳng sờn
Khí thanh luân chuyển tùy cơn chuyển hình
Xét xem vui thể đẹp tình
Tâm linh cởi mở người minh lấy người
Hoa kia vẫn muốn sống tươi
Người người cũng vẫn sống như hoa cười
Luật hình nhân quả gấp mười
Đổi thay thể xác chẳng cười lại khô
Thế gian cảnh vật họa đồ
Vạch ra sử sách giữ mờ kính cung
Tu thời buông bỏ như không
Chẳng còn ham muốn tùy tùng với ai
Vậy mà thế cảnh vẫn sai
Vẫn theo Phật đất an bài tiến tu
Xét mình kinh kệ càng ngu
Khẩu khai thần tán gây mù nội tâm
Chỉ lo luyện giọng hát ngâm
Chẳng lo tự hiểu tự tầm sửa sai
Xét xem định luật an bài
Mau mau tự giác sửa sai giúp mình
Ông tu ông đắc chơn tình
Bà tu bà đắc tự mình phải lo
Chớ nên ỷ lại tò mò
Quanh co khó tiến khó dò nội tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên